

Să nu vă fie frică de moarte, ci mai degrabă de felul în care trăiți!

Frica este marea boală universală. Noi ne temem continuu, sub diferite forme. Orice fel de frică (de sărăcie, de întuneric, de păcat, de greșeală, de nedreptate, de opinia publică, de insulte, de lovituri, de fiare, de diavol, de infern, de moarte, de gelozie, de înșelăciune, de viața de dincolo, de necunoscut, de supranatural, de calamități, de boli, de accidente, de foame și de sete, de război și de revoluții, de fenomene ale naturii, de fantome, de neplăceri, de suferințe, de hoți, de singurătate etc. etc.) zace în inima noastră, toată gândirea noastră se alterează și dezordinea se instalează în noi.

Pentru a fi un om liber, trebuie să fi scăpat complet de orice fel de frică. Toate aceste goluri să le umplem cu prezența divină. Nu vă temeți de Dumnezeu! El este dragoste și bunătate nesfârșită, universală. Iubiți-L și din iubire ascultați-L, nu din frică! Nu vă temeți de moarte! Ea nu comportă nici o durere fizică. Ea este o trecere foarte dulce, simplă și ușoară. Toți centri nervoși se inhibă și "aparența de agonie dureroasă este doar pentru spectatori. Chiar când corpul se zbate, muribundul este inconștient de această luptă, el nu simte nici o durere fizică. El moare ca și când ar adormi. Nu există excepție de la

aceasta. Prin orice tip de moarte ar pieri omul – accident, boală sau uzură –, lucrurile se petrec la fel. Moartea este deci o trecere, iar nu o stare de a fi. Ea ne apropie de Dumnezeu, prin abandonarea hainei trupului nostru. Moartea ne redă tinerețea și libertatea. Omul care moare renaște la altă viață, își schimbă haina uzată. Duhul Lui se reîmprospătează.

Să nu vă fie frică de moarte, ci mai degrabă de felul în care trăiți! Moartea vă scapă de toate ispitele și neputințele voastre. Moartea este o nouă naștere, iar dincolo, unde ne naștem din nou, este țara Prietenului pe care L-am iubit în prima noastră viață. Același etern Dumnezeu este peste tot, și de o parte și de alta a barierei morții. Noi trecem această barieră dintr-o țară în alta, mână în mână cu iubitul nostru Prieten. Toți avem aceleași drepturi la protecția Prietenului dumnezeiesc.

Orgoliul este cel care îi judecă pe ceilalți. În concluzie, alungați teama, pentru că ea nu este numai o forță negativă pasivă, ci declanșează o mare forță distructivă pozitivă. "De ceea ce ți-e frică nu scapi". Vă este teamă? De ce nu cereți mâna și ajutorul și apărarea Tatălui ceresc?! Invocați-L în orice loc, în orice clipă; El va fi prezent și va risipi frica voastră.

(Georges Barbarin, Hristos, Prietenul clipelor de grea incercare)

CUVÂNT DUHOVNICESC AL SF. CUVIOS ANTONIE CEL MARE

Sf. Antonie cel Mare,
icoană

Oamenii se socotesc raționali, însă pe nedrept, căci nu sunt raționali. Unii au învățat cuvintele și cărțile vechilor înțelepți. Dar raționali sunt numai aceia care au sufletul rațional, pot să deosebească ce este binele de ce este răul, se feresc de cele vătămătoare sufletului și toată grija o au spre cele bune și folositoare sufletului; iar acestea le săvârșesc cu multă mulțumire către Dumnezeu. Numai aceștia trebuie să se numească oameni raționali. Omul cu adevărat rațional are o singură grijă: să asculte de Dumnezeu tuturor și să-I placă; și numai la aceasta își deprinde sufletul său: cum să-I placă lui Dumnezeu, mulțumindu-I pentru o așa de mare purtare de grijă și pentru cârmuirea tuturor, orice soartă ar avea el în viață. Pentru că e nepotrivit să mulțumim pentru sănătatea trupului, doctorilor, care ne dau leacuri amare și neplăcute, iar lui Dumnezeu să nu-I mulțumim pentru cele ce ni se par nouă grele și să nu cunoaștem că toate ni se întâmplă cum trebuie, spre folosul nostru și după purtarea Lui de grijă.

Căci în cunoștința și credința cea către Dumnezeu stă mântuirea și desăvârșirea sufletului.

(Filocalia, vol. I, Ale celui dintre sfinți, Părintele nostru Antonie cel Mare, Învățăturile despre viața morală a oamenilor și despre bună purtare, în 170 de capete)